

рация“! . . . Той повтаряше тази дума, до като си отиде у тъхъ.

— Тате, какво значи думата кооперация?

— Къдъ сръщна тази дума?

— Прочетохъ я надъ единъ магазинъ.

— Думата *кооперация* не е българска, тя е чужда дума, Петърчо. Кооперация значи *сдружаване* на хора да извършатъ работа, която не е по силите на единъ човѣкъ.

— Ами какъ е възможно да се сдружатъ нѣколко човѣка?

— Ей тъй, както се сдружавате вие, когато играете *роби*, както се сдружаватъ и животните. Нима не си наблюдавалъ живота на пчелиците и мравките? Сама пчелицата и мравката нищо не могатъ стори, а сдружени въ одно—праятъ чудеса. Но само тѣ ли сѫ? Колко още животни се сдружаватъ, само и само да прѣкарятъ живота си по-добрѣ! Щомъ животните сѫ разбрали, че *силата е въ сдружаванието*, какво остава за хората? . . .

— И тъй, Петърчо, онзи магазинъ, надъ който си прочелъ надписа „Кооперация Надежда“, е дружественъ. Нѣколко души се сдружили и внесли по 50 лв.; съ тѣзи пари купили стока, каквато е потрѣбна за всѣко сѣмейство. Тѣ купуватъ отъ тамъ хубава стока и на смѣтка и печалбата дѣлятъ помежду си. Тази кооперация се нарича *потрѣбителна*.

— Ако сдружаването има за цѣль да си основе каса, та, въ случай на нужда членовете ѝ да взематъ отъ нея пари, кооперацията се нарича *кредитна* или *спестовно-заемателна* каса.